

จันทน์ จันทรทำจัน : ผลของโปรแกรมการจัดการกับอาการ ต่อความร่วมมือในการรักษาของผู้ติดเชื้อ เอชไอวีที่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส. (THE EFFECT OF USING SYMPTOM MANAGEMENT PROGRAM ON MEDICAL ADHERENCE AMONG HIV INFECTED PERSONS RECEIVING HIGHLY ACTIVE ANTIRETROVIRAL THERAPY) อ. ที่ปรึกษา : รศ. ดร. สุรียพร รัตนศิลป์, 170 หน้า. ISBN 974-14-2214-8.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบความร่วมมือในการรักษา ของ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส ก่อนและหลัง ได้รับ โปรแกรมการจัดการกับอาการ และศึกษา เปรียบเทียบความร่วมมือในการรักษา ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส ระหว่างกลุ่มที่รับ โปรแกรมการจัดการกับอาการ และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับการ รักษาด้วยยาต้านไวรัส แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระหว่าง เดือนธันวาคม 2548 ถึง เดือนมีนาคม 2549 จำนวน 40 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอย่างละ 20 คน โดยกำหนดให้มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของ อายุ การได้รับยาต้านไวรัสจากโครงการ/นอกโครงการ ระยะเวลาที่ ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส และ ปัจจัยด้านการได้รับยาต้านไวรัสสูตรเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ โปรแกรมการจัดการกับอาการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดการจัดการกับอาการของ Dodd et al. (2001) เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย และ แบบประเมินความร่วมมือในการรักษา ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้แบ่งการประเมินออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความต่อเนื่องสม่ำเสมอในการใช้ยา ด้านการ รับประทานยาได้ถูกเวลา ด้านการรับประทานยาได้ถูกชนิดถูกขนาด และ ด้านการปฏิบัติตนสอดคล้องกับแผนการ รักษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มทดลอง มีความร่วมมือในการรักษา ด้านความต่อเนื่องสม่ำเสมอในการใช้ยา ด้านการรับประทานยา ได้ถูกเวลา และ ด้านการปฏิบัติตนสอดคล้องกับแผนการรักษา หลังได้รับ โปรแกรมการจัดการอาการ สูงกว่าก่อน ได้รับ โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความร่วมมือในการรักษา ด้านการรับประทานยาได้ถูกชนิด และถูกขนาด พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน
2. กลุ่มทดลองมีความร่วมมือในการรักษา ด้านความต่อเนื่องสม่ำเสมอในการใช้ยา ด้านการรับประทานยา ได้ถูกเวลา และ ด้านการปฏิบัติตนสอดคล้องกับแผนการรักษา หลังได้รับ โปรแกรมการจัดการอาการสูงกว่า กลุ่ม ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่ความร่วมมือในการรักษา ด้านการรับประทานยาได้ถูกชนิดและถูก ขนาด ของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ดังนั้น โปรแกรมการจัดการอาการ สามารถเพิ่มความร่วมมือในการรักษา ด้านความต่อเนื่องสม่ำเสมอใน การใช้ยา ด้านการรับประทานยาได้ถูกเวลา และ ด้านการปฏิบัติตนสอดคล้องกับแผนการรักษา ในผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ ได้รับยาต้านไวรัสได้

4777561236 : MAJOR NURSING SCIENCE

KEY WORD : SYMPTOM MANAGEMENT PROGRAM / MEDICAL ADHERENCE / HIV INFECTED PERSONS / HIGHLY ACTIVE ANTIRETROVIRAL THERAPY

CHANTANEE CHANTHACHEEN : THE EFFECT OF USING SYMPTOM MANAGEMENT PROGRAM ON MEDICAL ADHERENCE AMONG HIV INFECTED PERSONS RECEIVING HIGHLY ACTIVE ANTIRETROVIRAL THERAPY. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. SUREEPORN THANASILP, D.N.S., 170 pp. ISBN 974-4-2214 -8.

The purpose of this quasi-experimental research was to compare medical adherence among HIV-infected persons receiving Highly Active Antiretroviral Therapy (HAART) before and after their participation in The Symptom Management Program, and to compare medical adherence among HIV-infected persons receiving HAART who participated in The Program and those who received routine nursing care. Research sample were 40 HIV-infected persons receiving HAART at outpatients of King Chulalongkorn Memorial Hospital from December, 2005 to March, 2006. The patients were assigned to an experimental group and a control group by a matched-pair technique. Research instrument was the symptom management program and medical adherence instruments. In this study divide medical adherence instruments in 4 part; part of continue, part of correct time, correct type & correct dose and part of behavior. Statistical techniques used in data analysis were percentage, means, standard deviation and t-test.

Major results were as follows:

1. Medical adherence in part of continue, part of correct time & part of behavior of the experimental group at the post-test phase was significantly higher than the pre-test phase ($p < .05$), but medical adherence in part of correct type & correct dose was not significantly different.
2. Medical adherence in part of continue, part of correct time & part of behavior at the post-test phase of the experimental group was significantly higher than those of the control group ($p < .05$), but medical adherence in part of correct type & correct dose at the post-test phase of both group were not significantly different.

The results suggest that the symptom management program may improve medical adherence in part of continue, correct time & part of behavior among HIV-infected persons receiving HAART.